

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Det ærede Medlem Hr. Pürschel benyttede Lejligheden til atter at undlade at bringe Rigsdagstidende herop for at bevise, hvad Munch-Petersen sagde ved den paagældende Lejlighed. Derpaa sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt noget andet, og nu var det det, det drejede sig om, hvorpaa det ærede Medlem til sidst spurgte, om jeg vilde benægte, at jeg havde afgivet en Erklæring. Nej, det vil jeg ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Nu har vi altsaa det ærede Medlems Tilstaaelse af, at han blev afæsket en Erklæring om, hvorvidt hans Udtalelser her fra Tingets Talerstol var de afgørende eller den afgivne skriftlige Erklæring. Hermed er formentlig hele denne Episode tilstrækkeligt belyst.

Formanden: Ordføreren for Forespørgerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Ja, og Erklæringen konstaterede, at der bestod ingen Modstrid, og denne Erklæring blev godkendt af Præsidiets, hvori Det konservative Folkeparti har sine Repræsentanter, og det er altsaa med Præsidiets og formodentlig ogsaa med Tingets Billigelse, at Det kommunistiske Parti har sine to Repræsentanter i Folketinget i Dag og altsaa af Rigsdagen er anerkendt som et lovligt bestaaende Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den Erklæring, der blev afgivet, var noget Vrøvl, og jeg beklager i høj Grad — det har jeg allerede sagt ved Begyndelsen af denne Debat —, at Præsidiets lod sig nøje med den. Men det, der var Kendsgerningen og Kernen, og det, der retfærdiggjorde Præsidiets Stilling i nogen Grad, var, at de Herrer sagde: Vi har intet at tilføje til vor skriftlige Erklæring, der fremdeles staar ved Magt.

Formanden: Ordføreren for Forespørgerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Det er ret underordnet, hvad det

ærede Medlem Hr. Pürschel privat og personlig mener om Præsidiets og Rigsdagens Opfattelse af vor Erklæring. Det ærede Medlem mener, den er fejlagtig; det er maaske et af de Tilfælde, der egentlig burde være ulovlige, men i hvert Fald ikke er strafbare; at det ærede Medlem Hr. Pürschel har en Opfattelse, som strider imod den Opfattelse, der aabenbart er den gængse og er knæsat bl. a. af dette høje Ting og af Rigsdagens Præsidium.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Denne Optræden af det kommunistiske Medlem her ved denne Lejlighed interesserer mig, og jeg forfølger den ud til dens yderste Konsekvenser, netop fordi jeg ønsker, at det skal være klart for Tinget, hvilket skæbnsvangert Fejlgreb det var i sin Tid, at man indlod sig paa at tage denne vrøvlede Erklæring for gode Varer. Det har jeg sagt ikke een Gang, men det har jeg sagt flere Gange, og det vil jeg blive ved at gentage.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. M. Hansen: Naar man nu har siddet og hørt paa denne lange Debat og tænker paa, at den fra Begyndelsen egentlig skulde dreje sig om at komme de arbejdsløse til Hjælp, maa man sige til sig selv, at de 150 000 arbejdsløse, der har været Vidner til eller vil løse om denne Debat, maa tænke: Hvor er det dog rystende ligegyldigt, om der kan samles en Forsamling her uden for Christiansborgs Vinduer eller ikke! Det, de tænker paa, er Muligheden for at faa Hjælpen, og derfor er der god Mening — og det vil jeg gerne have Lov til at sige, efter at der har været drøftet saa mange forskellige Spørgsmaal, som slet ikke har med Sagen at gøre — i den af Regeringspartierne stillede Dagsorden, hvori man beklager, at det ikke er lykkedes at komme de arbejdsløse til Hjælp, og hvor man samtidig siger, at selvfølgelig har de arbejdsløse Adgang til at komme og fremsætte deres Ønsker for Rigsdagens Partier, som de har haft hidtil. Det er dog det, som der kan være noget Hold i, og det er det, det drejer sig om. Derfor vilde jeg ikke gerne have, at denne Debat skulde slutte, uden at det er blevet sagt.